

begaet, naar han ikke tidligere er dømt for Rømning, og ellers som om han var rømt tredje Gang. I Krigstid er Straffen Fængsel i anden Grad eller Strafarbejde i indtil 4 Aar, og naar Forbrydelsen begaas under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, Strafarbejde i mindst 4 Aar.

Hovedmændene anses i Fredstid med Fængsel i anden Grad eller med Strafarbejde i indtil 4 Aar, i Krigstid med Strafarbejde i indtil 8 Aar, og naar Forbrydelsen begaas under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, med Strafarbejde i mindst 6 Aar eller med Livsstraf.

Med den nærmere Bestemmelse af Straffen efter foranstaaende Forrifter bliver at tage et væsentligt Hensyn til Antallet af Deltagerne i Forbrydelsen.

§ 89.

En Officer straffes for Rømning med Embeds Fortabelse, for saa vidt han ikke efter de foregaaende Bestemmelser har forskyldt større Straf.

En Underofficer kan, naar en af ham for Rømning forskyldt Fængselsstraf ikke har Bestillings Fortabelse til Følge, anses med denne Straf i Stedet for Fængselsstraffen.

§ 90.

For den, der er pligtig at tjene en vis Tid i Krigsmagten, regnes den Tid, hvori han har været bortrømt, ikke som Tjenestetid, hvorfor han, for saa vidt den Straf, der paalægges ham, ikke medfører hans Afgang fra Krigsmagten, har at tjene saa meget længere. Der er dog Intet til Hinder for, at vedkommende Minister kan hjemsende ham.

§ 91.

Skærpene Omstændigheder med Hensyn til Rømning er det, naar Nogen:

- 1) rømmer fra Fartøi, som er paa Togt eller til Togt er udrustet;
- 2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning;
- 3) rømmer, naar nogen særdeles Besværighed for Krigsfolk, hvori han burde deltage, ham vitterligt finder Sted eller forestaar, eller
- 4) medtager sin Tjenestebest eller de Vaaben, Klædningsstykker eller andre Gjenstande, som ere leverede ham til Brug, for saa vidt de ikke nødvendig behøves til hans Beklædning. Skaffer han derhos ikke disse Ting tilstede igjen, eller har han før Rømningen taget dem til sig i det særlige Diemed at tilvende sig samme, anses han tillige som skyldig i at have afhændet dem (§ 196).

§ 92.

Derksom den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf end Strafarbejde, atter selv frivillig melder sig, fritages han, naar han ikke er Befalingsmand, for at anses som Rømningsmand, og belægges med Straf som for anden ulovlig Fraværelse (§ 97), men denne Straf tilregnes ham dog som Rømningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 93.

At en Rømningsmand, skulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den lovbestemte Straf for Rømning; dog kan denne under formildende Omstændigheder ned sættes indtil det Halve.

§ 94.

Den, som kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid og ikke anmelder samt, hvis dette ei kan ske betimeligt, paa anden Maade efter Omstændighederne søger